

ผลของการเสริมหญ้าเนเปียร์ปากช่อง 1 ในอาหารสำเร็จรูปต่อการเจริญเติบโตของไก่พื้นเมือง

Effect of Napier Pak Chong 1 Grass Supplementation on Growth of Native Chickens

พิสุทธิ์ กอบสุข^{1*}, ชัยชนะรินทร์ ทับมะแรง^{2*}, และกิตติศักดิ์ ร่วมพัฒนา^{3*}

^{1*} สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ คณะเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

^{2*,3*} อาจารย์สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ คณะเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

095-2961-544, e-mail : Chainarin42@gmail.com, 081-6006-006, e-mail : ruampattana@hotmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาผลของการเสริมหญ้าเนเปียร์ในอาหารสำเร็จรูปต่อการเจริญเติบโตของไก่พื้นเมือง มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาอัตราส่วนผสมของหญ้าเนเปียร์ในการผสมอาหารสำเร็จรูปเพื่อใช้ในเลี้ยงไก่พื้นเมือง 2) เพื่อศึกษาน้ำหนักของไก่พื้นเมืองโดยมีอัตราส่วนผสมของหญ้าเนเปียร์ในอาหารสำเร็จรูปที่แตกต่างกันทำการทดลอง โดยใช้แผนการทดลองแบบสุ่มตลอด CRD (Completely randomized design) โดยแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม (4 Treatment) แต่ละกลุ่มทดลองมี 3 ซ้ำ (Replication) โดยให้ไก่พื้นเมืองได้รับหญ้าเนเปียร์ในระดับต่าง ๆ ตั้งแต่ 2 สัปดาห์ จนถึง 10 สัปดาห์ เพื่อเปรียบเทียบการเสริมหญ้าเนเปียร์ในระดับต่าง ๆ ต่อการศึกษ้อัตราการเจริญเติบโต การเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อ โดยมีอัตราส่วนผสมดังนี้ Treatment ที่ 1 ไม่เสริมหญ้าเนเปียร์ (Control) Treatment ที่ 2 เสริมหญ้าเนเปียร์ 5 เปอร์เซ็นต์ ใช้หญ้าเนเปียร์ 35 กรัม ต่ออาหาร 700 กรัม ต่อวัน Treatment ที่ 3 เสริมหญ้าเนเปียร์ 50 เปอร์เซ็นต์ ใช้หญ้าเนเปียร์ 350 กรัม ต่ออาหาร 700 กรัม ต่อวัน Treatment ที่ 4 เสริมหญ้าเนเปียร์ 70 เปอร์เซ็นต์ ใช้หญ้าเนเปียร์ 490 กรัม ต่ออาหาร 700 กรัม ต่อวัน

ผลของการศึกษาพบว่า อัตราการเจริญเติบโตในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง ในสัปดาห์ที่ 10 มีอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยต่อวันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) โดยการเสริมหญ้าเนเปียร์ที่ระดับ 5 เปอร์เซ็นต์ มีอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยเท่ากับ 134.30 กรัม/ตัว/วัน ซึ่งมากกว่าเสริมหญ้าเนเปียร์ที่ระดับ 0 เปอร์เซ็นต์ และ 50 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมีอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยเท่ากับ 133.33 และ 112.72 กรัม/ตัว/วัน ตามลำดับ ในสัปดาห์ที่ 10 มีอัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) โดยการเสริมหญ้าเนเปียร์ที่ระดับ 5 เปอร์เซ็นต์ มีอัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อเฉลี่ยเท่ากับ 0.08 กรัม/ตัว/วัน รองลงมาคือ การให้หญ้าเนเปียร์ที่ระดับ 0 เปอร์เซ็นต์ และ 50 เปอร์เซ็นต์ มีอัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อเฉลี่ยเท่ากับ 0.09 และ 0.12 กรัม/ตัว/วัน จากผลการวิจัยพบว่า การใช้หญ้าเนเปียร์ปากช่อง 1 สามารถใช้ทดแทนอาหารสำเร็จรูปทางการค้าได้ถึง 5 เปอร์เซ็นต์ โดยมีผลต่ออัตราการเจริญเติบโต และอัตราการแลกเนื้อ

คำสำคัญ : หญ้าเนเปียร์, อาหารสำเร็จรูป, ไก่พื้นเมือง

Abstract

Study on the effect of enrichment of Napier grass on the growth of native chickens. The purpose is as follows 1) to study the rate of mixture of Napier grass in mixed feed for use in native chickens. 2) to study the weight of native chickens with the rate of Napier grass In different diets, experiment. The experimental design was randomized throughout the CRD (Completely Randomized Design) There are 4 groups (4 treatments). Each group has 3 replications (Replication) The native chickens were given different levels of Napier grass from 2 weeks to 10 weeks. Comparison of different levels of Napier grass for growth rate study and meat substitution. Treatment 1 : Control no Napier. Treatment 2 Napier grass 5 percent use Napier grass 35 grams per meal 700 grams per day. Treatment 3 Napier Grass 50 percent use Napier Grass 350 grams per meal 700 grams per day. Treatment 4 Napier grass 70 percent use Napier grass 490 grams per meal 700 grams per day.

The results of the study showed that the growth rate of native chickens at week 10 was significantly different ($p < 0.05$). By adding 5 percent Napier grass, the average growth rate was 134.30 grams/head/day. More than Napier grass at 0 percent and 50 percent, with an average growth rate of 133.33 and 112.72 grams/head/day, respectively. In Week 10 there was a statistically significant difference ($p < 0.05$) By adding 5 percent of Napier grass, the average feed conversion rate was 0.08 grams/head/day. Secondly, Napier grass at 0 percent and 50 percent had an average feed conversion rate of 0.09 and 0.12 grams/head/day. The results of the research. Napier Pak Chong 1 or Napier grass can be used as a substitute for commercial processed food up to 5 percent. It affects the growth rate. And meat exchange rate.

Keywords : Napier grass, the finished pet food, native chickens

1. บทนำ

ไก่พื้นเมืองนับเป็นสัตว์เลี้ยงคู่บ้านคู่เมืองของเกษตรกรไทยมาช้านานโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นอาหารโปรตีนในครัวเรือน ไก่พื้นเมืองนอกจากมีรสชาติเนื้ออร่อย ยังเลี้ยงง่าย มีความทนทานต่อสภาพแร้นแค้นในชนบท สามารถผสมพันธุ์และฟักไข่ขยายพันธุ์ได้เอง ตามสภาพธรรมชาติมีสัญชาตญาณรักษาตัวรอดจากศัตรูต่าง ๆ มีความต้านทานต่อโรคและพยาธิภายนอกต่าง ๆ ดีกว่าไก่ที่นำเข้าจากต่างประเทศ ไก่พื้นเมืองไทย มีประโยชน์ต่อชาวชนบทมากในแง่ความมั่นคงทางด้านอาหารและรายได้เสริม ปริมาณไก่พื้นเมืองขึ้น ๆ ลง ๆ ตามสภาพแวดล้อมโดยเฉพาะโรคระบาดประจำปี แต่ไก่พื้นเมืองยังสามารถแพร่พันธุ์ขึ้นมาทดแทนได้ อย่างรวดเร็ว ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าไก่พื้นเมืองไทยจะอยู่คู่กับสังคมชนบทไทยตลอดไป ในอดีตที่เป็นตำนานมักกล่าวถึงไก่พื้นเมืองไทยโดยเฉพาะอย่างยิ่งไก่ชน ตั้งแต่สมัยสุโขทัย สมเด็จพระขุนรามคำแหงมหาราชทรงโปรดไก่ชน สมเด็จพระนเรศวรมหาราช

ทรงโปรดไก่เหลืองหางขาว สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชทรงโปรดไก่เขียวพาลีซึ่งเป็นไก่ชนของพระยาพิชัยดาบหัก เป็นต้น

ไก่พื้นเมืองไทยอยู่คู่กับสังคมไทยมาช้านาน จนกระทั่งหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ได้มีการนำไก่พันธุ์ต่างประเทศเข้ามาเลี้ยงในประเทศเพื่อ วัตถุประสงค์ในการผลิตเนื้อและผลิตไข่โดยเฉพาะ ประกอบกับสงครามอินโดจีน ชาวเวียดนามได้อพยพเข้าประเทศไทย โดยเฉพาะมาอาศัยอยู่ในจังหวัดริมฝั่งโขง ได้นำไก่ชนเวียดนามมาเลี้ยงด้วย ซึ่งเป็นไก่ที่คล้ายไก่พื้นเมืองไทย ไม่มีขนที่คอ เรียกไก่ไซง่อน บางคนเรียกเพี้ยนเป็นไก่คอล่อน มีข้อดีคือ มีความอดทนมากในการชน ต่อมาารสนิยมในการเลี้ยงไก่ชนของคนไทยได้เปลี่ยนไปนิยมเลี้ยงไก่พม่า ซึ่งเป็นไก่ขนาดเล็ก(หรือรอยเล็ก) เกษตรกรไทยมีความชอบไก่ชนเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว จึงได้นำไก่ชนทั้งไก่เวียดนาม(ไก่ไซง่อน) และไก่พม่า ไปเลี้ยงในชนบท ผสมกับไก่ชนไทยทำให้ได้ไก่พันธุ์ทาง (ไก่ลูกผสม) ซึ่งถ้าผสมกับไก่พม่าก็จะได้ลูกผสมที่มีขนาดเล็กลงทำให้ ไก่พื้นเมืองในชนบทมีขนาดเล็กลงด้วย ลักษณะภายนอกก็เปลี่ยนแปลงไป โดยสภาพพื้นที่ของจังหวัดสุรินทร์สามารถเลี้ยงไก่พื้นเมืองได้เป็นอย่างดี สามารถเลี้ยงเป็นอาชีพหลักหรืออาชีพเสริมในการทำสวน มูลไก่ก็สามารถนำมาเป็นปุ๋ยได้เป็นอย่างดีในปัจจุบันไก่พื้นเมืองได้รับความนิยมเพิ่มสูงขึ้นมากเป็นเพราะไก่พื้นเมืองมีเนื้อที่แน่น รสชาติอร่อย เป็นที่ถูกปากของผู้บริโภคทั่วไปจนมีแนวโน้มว่าจะสามารถส่งออกเนื้อไก่พื้นเมืองไปจำหน่ายยังต่างประเทศได้ นอกจากนี้หากไก่พื้นเมืองตัวใดที่มีความสามารถในการต่อสู้ หรือมีสีสันสวยงามตรงตามตำราลักษณะไก่ในอุดมทัศน์นี้ ก็จะทำให้สามารถเพิ่มมูลค่าของไก่ตัวนั้นได้อีกหลายเท่าตัว ในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกร พบปัญหาในระดับมากปัญหาเดียวคือ อาหารสัตว์สำเร็จรูปราคาแพง ทำให้เกษตรกรบางส่วนหยุดเลี้ยง และลดจำนวนไก่พื้นเมืองที่เลี้ยงไว้ ทำให้เกิดความต้องการไก่พื้นเมืองของตลาดเพิ่มมากขึ้น

โดยผู้วิจัยได้พบเห็นว่าชาวบ้านตามชนบทได้ปลูกหญ้าไว้หลายชนิด เช่น หญ้ากินนี หญ้าเนเปียร์ หญ้ารูซี่ เป็นต้น และได้เล็งเห็นว่าหญ้าเนเปียร์น่าจะสามารถนำมาทำเป็นอาหารไก่พื้นเมืองร่วมกับอาหารสำเร็จรูปได้ เพราะหญ้าเนเปียร์มีประโยชน์และคุณค่าทางอาหารหลายอย่าง ผู้วิจัยจึงได้นำหญ้าเนเปียร์ผสมกับอาหารสำเร็จรูปมาทดลองเลี้ยงไก่พื้นเมือง ซึ่งใช้หญ้าเนเปียร์ที่มีการปลูกอยู่ในพื้นที่ โดยนำหญ้าเนเปียร์ที่มีอายุประมาณ 45 – 60 วัน มาสับเป็นชิ้นขนาด 1 เซนติเมตร เพื่อใช้ผสมในอาหารสำเร็จรูปในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง สามารถใช้เป็นอาหารทางเลือกให้แก่เกษตรกร เพื่อลดต้นทุนในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง ดังนั้นการศึกษาวิจัยในครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอัตราส่วนผสมของหญ้าเนเปียร์ในการผสมอาหารสำเร็จรูปเพื่อใช้ในเลี้ยงไก่พื้นเมือง และเพื่อศึกษาระยะเวลาที่เหมาะสมในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองโดยมีส่วนผสมของหญ้าเนเปียร์ในอาหารสำเร็จรูป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาอัตราส่วนผสมของหญ้าเนเปียร์ในการผสมอาหารสำเร็จรูปเพื่อใช้ในเลี้ยงไก่พื้นเมือง

2.2 เพื่อศึกษาน้ำหนักของไก่พื้นเมืองโดยมีอัตราส่วนผสมของหญ้าเนเปียร์ในอาหารสำเร็จรูปที่แตกต่างกัน

3. ประโยชน์ของการวิจัย

3.1 ได้อัตราส่วนผสมของหญ้าเนเปียร์ที่เหมาะสมในการผสมอาหารสำเร็จรูปเพื่อใช้ในเลี้ยงไก่พื้นเมือง

3.2 ได้แนวทางในการพืชหรือผักชนิดอื่น ๆ มาผสมอาหารสำเร็จรูปเพื่อใช้ในเลี้ยงไก่พื้นเมือง

4. สมมติฐานของการวิจัย

การเสริมหญ้าเนเปียร์ในระดับที่เหมาะสมจะส่งผลให้อัตราการเจริญเติบโตและอัตราการแลกเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อดีกว่าไม่เสริมหญ้าเนเปียร์

5. ขอบเขตของการวิจัย

5.1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ไก่พื้นเมืองคลองเตย อายุ 2 สัปดาห์ จำนวน 200 ตัว วิจัยได้คัดไก่พื้นเมืองคลองเตยที่มีลักษณะดี สมบูรณ์ จำนวน 84 ตัว โดยแบ่งออกเป็น 4 ทรีทเมนต์ 3 ซ้ำ ทรีทเมนต์ละ 21 ตัว ในกรงหนึ่งมีไก่อยู่จำนวน 7 ตัว โดยทำการสุ่มทดลองออกแบบ Completely Randomized Design (CRD)

5.2 เนื้อหา ปริมาณของอาหารไก่พื้นเมืองสำเร็จรูปและอัตราส่วนผสมของหญ้าเนเปียร์

5.3 ตัวแปร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่

5.3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ ไก่พื้นเมืองคลองเตย

5.3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ อาหารที่ใช้ในการทดลองเลี้ยงไก่พื้นเมือง ประกอบด้วย

5.3.2.1 อัตราส่วนผสมของหญ้าเนเปียร์และอาหารสำเร็จรูปที่มีโปรตีน 21 เปอร์เซ็นต์

5.3.2.2 น้ำหนักของไก่พื้นเมือง

5.4 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ระยะเวลาที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้คือ 10 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 11 มิถุนายน 2560 สิ้นสุดวันที่ 19 สิงหาคม 2560

5.5 สถานที่ในการทำวิจัย โรงเรียนเลี้ยงสัตว์ปีกคณะเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

6. วิธีดำเนินการวิจัย

6.1 แผนการทดลองในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้วางแผนการทดลองไว้ดังนี้

ทำการทดลอง โดยใช้แผนการทดลองแบบสุ่มทดลอง CRD (Completely randomized design) โดยแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม (4 Treatment) แต่ละกลุ่มทดลองมี 3 ซ้ำ (Replication) โดยให้ไก่พื้นเมืองได้รับหญ้าเนเปียร์ในระดับต่าง ๆ ตั้งแต่ 2 สัปดาห์ จนถึง 10 สัปดาห์ เพื่อเปรียบเทียบการเสริมหญ้าเนเปียร์ในระดับต่าง ๆ ต่อการศึกษ้อัตราการเจริญเติบโต การเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อ

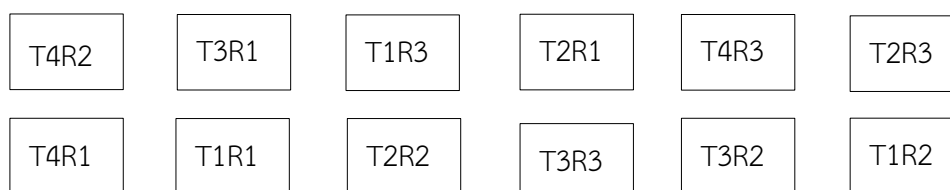
Treatment ที่ 1 ไม่เสริมหญ้าเนเปียร์ (Control)

Treatment ที่ 2 เสริมหญ้าเนเปียร์ 5 เปอร์เซ็นต์ ใช้หญ้าเนเปียร์ 35 กรัม ต่ออาหาร 700 กรัม ต่อวัน

Treatment ที่ 3 เสริมหญ้าเนเปียร์ 50 เปอร์เซ็นต์ ใช้หญ้าเนเปียร์ 350 กรัม ต่ออาหาร 700 กรัม ต่อวัน

Treatment ที่ 4 เสริมหญ้าเนเปียร์ 70 เปอร์เซ็นต์ ใช้หญ้าเนเปียร์ 490 กรัม ต่ออาหาร 700 กรัม ต่อวัน

ภาพที่ 1 การวางทริทเมนต์สำหรับการวิจัย

6.2 วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลองมีดังตารางต่อไป

ตารางที่ 1 วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง

ที่	รายการ	ราคา	จำนวน
1	หญ้าเนเปียร์สับ	-	ยาวขนาด 1 ซม.
2	วัคซีนป้องกันโรคนิวคาสเซิล	-	1 โดส
3	ตราซัง	750 บาท	1 เครื่อง
4	ถังใส่อาหาร	-	ขนาด 10 นิ้ว จำนวน 12 ใบ
5	ขวดน้ำไก่	-	ขนาด 4 ลิตร จำนวน 12 ใบ
6	ท่อพีวีซีสำหรับทำกรงเลี้ยงไก่พื้นบ้าน	4,500 บาท	ขนาด 20 มิลลิเมตร ยาว 1 เมตร จำนวน 104 ท่อน ซ็อก 3 ทาง จำนวน 16 ตัว และซ็อก 4 ทาง จำนวน 40 ตัว
7	เชือกไนลอน	50 บาท	ขนาด 1 มิลลิเมตร จำนวน 5 ใจ
8	เหล็กสำหรับเกี่ยวถังใส่อาหารและขวดน้ำไก่	100 บาท	จำนวน 24 อัน
9	แกลบรองพื้น	30 บาท	3 กระสอบปาน
10	โรงเรือนสำหรับทำวิจัย	-	กว้าง 2 เมตร ยาว 6 เมตร สูง 1 เมตร
11	ตาข่าย	800 บาท	กว้าง 1.50 เมตร ยาว 10 เมตร จำนวน 5 ม้วน
12	อาหารไก่พื้นเมือง	7800 บาท	จำนวน 15 กระสอบ
13	สแลนสีดำกรองแสง 60 เปอร์เซ็นต์	500 บาท	ขนาดยาว 6 เมตร กว้าง 3 เมตร จำนวน 2 ม้วน

- 6.3 การเตรียมสถานที่ในการวิจัย ขั้นตอนในการเตรียมสถานที่ในการทดลองมีดังต่อไปนี้
- 6.3.1 การเตรียมโรงเรือนสำหรับเลี้ยงไก่
- 6.3.1.1 ก่อนที่จะนำไก่เข้ามาเลี้ยงในโรงเรือน ต้องทำความสะอาดโรงเรือนและบริเวณรอบ ๆ โรงเรือนให้สะอาด
- 6.3.1.2 ฉีดพ่นยาฆ่าเชื้อบริเวณพื้นคอกทั้งภายในและภายนอกคอก
- 6.3.1.3 พักคอกนาน 7 วัน แล้วนำแกลบใส่รองพื้นเพื่อดูดความชื้น
- 6.3.1.4 นำสแลนกรองแสง 60 เปอร์เซ็นต์ มาติดรอบ ๆ โรงเรือนเพื่อป้องกันฝนสาด และบังแดดให้กับไก่
- 6.3.2 จัดเตรียมวัสดุและอุปกรณ์สำหรับเลี้ยงไก่
- 6.3.2.1 กรงสำหรับเลี้ยงไก่พื้นเมือง ใช้ทั้งหมด 12 กรง
- 6.3.2.2 เตรียมรางน้ำและถาดอาหาร อย่างละ 12 อัน
- 6.3.3 การเตรียมสัตว์ทดลอง นำไก่มาชั่งน้ำหนักและชั่งในกรง กรงละ 7 ตัว โดยพยายามให้ไก่แต่ละกรงมีน้ำหนักใกล้เคียงกันมากที่สุด
- 6.4 การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 6.4.1 การดำเนินการวิจัย ขั้นตอนในการดำเนินการทดลองมีดังต่อไปนี้
- 6.4.1.1 ศึกษาการเลี้ยงไก่พื้นเมือง อาหารและอาหารเสริมที่ใช้เลี้ยงไก่พื้นเมืองและอาหารเสริม ที่เลือก คือ หญ้าเนเปียร์
- 6.4.1.2 นำลูกไก่อายุ 2 สัปดาห์ จากโปรแกรมวิชาสัตวศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์จำนวน 84 ตัว ให้ได้รับวัคซีน นิวคาสเซิล ให้อาหารสำเร็จรูปไก่พื้นเมืองที่มีโปรตีน 21 เปอร์เซ็นต์ ไขมัน 4 เปอร์เซ็นต์ เยื่อใย 5 เปอร์เซ็นต์ และความชื้น 13 เปอร์เซ็นต์ เตรียมส่วนผสมวิตามินรวมเพื่อไว้ให้ ไก่กิน และในสัปดาห์แรกยังไม่เสริมหญ้าเนเปียร์เพราะต้องการให้ลูกไก่ปรับตัวได้ก่อน
- 6.4.1.3 ในสัปดาห์ที่สองของการนำลูกไก่พื้นเมืองมาเลี้ยง เริ่มมีการเสริมหญ้าเนเปียร์ตามสัดส่วนที่วางไว้ตามแผนการทดลอง
- 6.4.1.4 ให้อาหารเช้าและเย็น เปลี่ยนน้ำทุก ๆ วัน
- 6.4.1.5 ชั่งน้ำหนักอาหารที่เหลือทั้งตอนเช้าและเย็น
- 6.4.1.6 ต้องมีการชั่งน้ำหนักไก่ทุกสัปดาห์ ในวันอาทิตย์ เพื่อเก็บข้อมูล
- 6.4.2 การเก็บข้อมูล ขั้นตอนในการเก็บข้อมูลมีดังต่อไปนี้
- 6.4.2.1 ทำการชั่งน้ำหนักไก่พื้นเมืองในแต่ละหน่วยทดลองและจดบันทึกลงในสมุดบันทึก ก่อนที่จะหาน้ำหนักเริ่มแรกของไก่พื้นเมืองโดยเฉลี่ยน้ำหนักของไก่ให้เท่า ๆ กันในหน่วยทดลอง
- 6.4.2.2 ชั่งน้ำหนักอาหารที่ให้ไก่พื้นเมืองทุกสัปดาห์และจดบันทึกลงในสมุดบันทึก แล้วนำค่าน้ำหนักอาหารที่ชั่งให้ไก่พื้นเมืองกินในแต่ละสัปดาห์มาคำนวณค่าประสิทธิภาพการใช้อาหาร

6.4.2.3 ชั่งน้ำหนักไก่พื้นเมืองในแต่ละสัปดาห์และจดบันทึกลงในสมุดบันทึก แล้วจึงนำมาคำนวณหาค่าอัตราการเจริญเติบโตและประสิทธิภาพการให้อาหาร

6.4.3 ระยะเวลาที่ทำการวิจัย ระยะเวลาที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้คือ 10 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 11 มิถุนายน 2560 สิ้นสุดวันที่ 19 สิงหาคม 2560

6.4.4 การวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ มีการวิเคราะห์ข้อมูลความแปรปรวนและวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

6.4.4.1 นำข้อมูลอัตราการเจริญเติบโตของไก่พื้นเมืองมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of variance)

6.4.4.2 นำข้อมูลมาวิเคราะห์ค่าสถิติตามแผนการทดลองแบบสุ่มตลอด (CRD : Completely Randomized Design)

6.4.4.3 ทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของทริทเมนต์โดยวิธี (Duncan's new Multiple Range Test : DMRT) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์

7. สรุปผลการวิจัย

ผลของหญ้าเนเปียร์ที่ใช้เสริมในอาหารสำเร็จรูปสูตรทางการค้าต่ออัตราการเจริญเติบโตของไก่พื้นเมือง จำนวน 4 สิ่งทดลอง ได้แก่ ทริทเมนต์ที่ 1 ไม่เสริมหญ้าเนเปียร์ (Control) ทริทเมนต์ที่ 2 เสริมหญ้าเนเปียร์ 5 เปอร์เซ็นต์ ทริทเมนต์ที่ 3 เสริมหญ้าเนเปียร์ 50 เปอร์เซ็นต์ และทริทเมนต์ที่ 4 เสริมหญ้าเนเปียร์ 70 เปอร์เซ็นต์ โดยทำการศึกษ้อัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยต่อวันและอัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อ มีผลการวิจัยดังนี้

7.1 ปริมาณอาหารที่ไก่พื้นเมืองกินในแต่ละสัปดาห์ แสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ปริมาณอาหารที่ไก่พื้นเมืองกินในแต่ละสัปดาห์ของทริทเมนต์ที่ 1

อัตราส่วน อาหารที่ให้/หญ้าเนเปียร์			ปริมาณอาหารที่ไก่พื้นเมืองกินในแต่ละสัปดาห์									
			W1 (กรัม)	W2 (กรัม)	W3 (กรัม)	W4 (กรัม)	W5 (กรัม)	W6 (กรัม)	W7 (กรัม)	W8 (กรัม)	W9 (กรัม)	W10 (กรัม)
	R1		3440	3610	3835	3930	4160	4215	3650	3770	3820	3790
T1	R2	4900/0	3510	3570	4105	4510	4470	4172	4390	3850	3895	3800
0%	R3		3410	3310	4495	4400	4335	4070	4065	4100	4140	4005

จากตารางที่ 2 พบว่าการเลี้ยงไก่พื้นเมืองโดยไม่เสริมหญ้าเนเปียร์ในทริทเมนต์ที่ 1 ใช้อาหารทั้งหมดจำนวน 4900 กรัม และเมื่อเสร็จสิ้นการทดลองในทริทเมนต์ที่ 1 ใช้อาหารสำเร็จรูปมากที่สุดในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองในสัปดาห์ที่ 3 จำนวน 4495 กรัม คิดเป็นร้อยละ 91.73 ที่ใช้ในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง และใช้อาหารที่น้อยที่สุดในสัปดาห์ที่ 2 จำนวน 3310 กรัม คิดเป็นร้อยละ 67.55 ในการใช้อาหารสำหรับเลี้ยงไก่พื้นเมือง การเลี้ยงไก่พื้นเมืองโดยใช้อาหารในการทดลองในทริทเมนต์ที่ 1 เฉลี่ย 11882.20 กรัม

ตารางที่ 3 ปริมาณอาหารที่ไก่พื้นเมืองกินในแต่ละสัปดาห์ของทรีทเมนต์ที่ 2

อัตราส่วน อาหารที่ให้/หญ้าเนเปียร์			ปริมาณอาหารที่ไก่พื้นเมืองกินในแต่ละสัปดาห์									
			W1 (กรัม)	W2 (กรัม)	W3 (กรัม)	W4 (กรัม)	W5 (กรัม)	W6 (กรัม)	W7 (กรัม)	W8 (กรัม)	W9 (กรัม)	W10 (กรัม)
	R1		3190	3515	3780	4010	4205	3695	3940	3780	3790	3780
T2	R2	4900/245	3340	3545	3475	3810	4095	4385	3660	3720	3800	3720
5 %	R3		2970	3390	3870	4280	4140	3800	4090	3955	4005	3955

จากตารางที่ 3 พบว่าการเลี้ยงไก่พื้นเมืองโดยเสริมหญ้าเนเปียร์ 5 เปอร์เซ็นต์ ในทรีทเมนต์ที่ 2 ใช้อาหารทั้งหมดจำนวน 4900 กรัม และเมื่อเสร็จสิ้นการทดลองในทรีทเมนต์ที่ 2 ใช้อาหารสำเร็จรูปมากที่สุดในสัปดาห์ที่ 6 จำนวน 4385 กรัม คิดเป็นร้อยละ 89.50 ที่ใช้ในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง และใช้อาหารที่น้อยที่สุดในสัปดาห์ที่ 1 จำนวน 2970 กรัม คิดเป็นร้อยละ 74.25 ในการใช้อาหารสำหรับเลี้ยงไก่พื้นเมือง การเลี้ยงไก่พื้นเมืองโดยใช้อาหารในการทดลองในทรีทเมนต์ที่ 2 เฉลี่ย 11369 กรัม

ตารางที่ 4 ปริมาณอาหารที่ไก่พื้นเมืองกินในแต่ละสัปดาห์ของทรีทเมนต์ที่ 3

อัตราส่วน อาหารที่ให้/หญ้าเนเปียร์			ปริมาณอาหารที่ไก่พื้นเมืองกินในแต่ละสัปดาห์									
			W1 (กรัม)	W2 (กรัม)	W3 (กรัม)	W4 (กรัม)	W5 (กรัม)	W6 (กรัม)	W7 (กรัม)	W8 (กรัม)	W9 (กรัม)	W10 (กรัม)
	R1		3300	3280	4490	4460	4755	4725	4770	4790	4790	4760
T3	R2	4900/2450	3010	3780	4800	4890	4880	4900	4880	4860	4860	4870
50 %	R3		3040	3660	4870	4750	4890	4850	4840	4860	4900	4880

จากตารางที่ 4 พบว่าการเลี้ยงไก่พื้นเมืองโดยเสริมหญ้าเนเปียร์ 50 เปอร์เซ็นต์ ในทรีทเมนต์ที่ 3 ใช้อาหารทั้งหมดจำนวน 4900 กรัม และเมื่อเสร็จสิ้นการทดลองในทรีทเมนต์ที่ 3 ใช้อาหารสำเร็จรูปมากที่สุดในสัปดาห์ที่ 6 จำนวน 4900 กรัม คิดเป็นร้อยละ 100 ที่ใช้ในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง และใช้อาหารที่น้อยที่สุดในสัปดาห์ที่ 1 จำนวน 3010 กรัม คิดเป็นร้อยละ 75.25 ในการใช้อาหารสำหรับเลี้ยงไก่พื้นเมือง การเลี้ยงไก่พื้นเมืองโดยใช้อาหารในการทดลองในทรีทเมนต์ที่ 3 เฉลี่ย 13539 กรัม

ตารางที่ 5 ปริมาณอาหารที่ไก่พื้นเมืองกินในแต่ละสัปดาห์ของทรีทเมนต์ที่ 4

อัตราส่วน อาหารที่ให้/หญ้าเนเปียร์			ปริมาณอาหารที่ไก่พื้นเมืองกินในแต่ละสัปดาห์									
			W1 (กรัม)	W2 (กรัม)	W3 (กรัม)	W4 (กรัม)	W5 (กรัม)	W6 (กรัม)	W7 (กรัม)	W8 (กรัม)	W9 (กรัม)	W10 (กรัม)
	R1		3260	3660	4820	4900	4890	4900	4880	4900	4890	4460
T4	R2	4900/3430	3230	4000	4870	4900	4890	4890	4880	4890	4900	4890
70 %	R3		3250	3750	4840	4870	4880	4785	4880	4880	4900	4750

จากตารางที่ 5 พบว่าการเลี้ยงไก่พื้นเมืองโดยเสริมหญ้าเนเปียร์ 70 เปอร์เซ็นต์ ในทริทเมนต์ที่ 4 ใช้อาหารทั้งหมดจำนวน 4000 กรัม และเมื่อเสร็จสิ้นการทดลองในทริทเมนต์ที่ 4 ใช้อาหารสำเร็จรูปมากที่สุดในสัปดาห์ที่ 6,8 และ 9 จำนวน 4900 กรัม คิดเป็นร้อยละ 100 ที่ใช้ในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง และใช้อาหารที่น้อยที่สุดในสัปดาห์ที่ 1 จำนวน 3230 กรัม คิดเป็นร้อยละ 80.75 ในการใช้อาหารสำหรับเลี้ยงไก่พื้นเมืองการเลี้ยงไก่พื้นเมืองโดยใช้อาหารในการทดลองในทริทเมนต์ที่ 4 เฉลี่ย 13768.5 กรัม

7.2 ปริมาณอาหารที่เหลือในแต่ละสัปดาห์ แสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 6 ปริมาณอาหารเหลือในแต่ละสัปดาห์ของทริทเมนต์ที่ 1

อัตราส่วน อาหารที่ให้/หญ้าเนเปียร์			ปริมาณอาหารที่ไก่พื้นเมืองกินในแต่ละสัปดาห์									
			W1 (กรัม)	W2 (กรัม)	W3 (กรัม)	W4 (กรัม)	W5 (กรัม)	W6 (กรัม)	W7 (กรัม)	W8 (กรัม)	W9 (กรัม)	W10 (กรัม)
	R1		560	390	1065	970	740	685	1250	1130	1080	1110
T1	R2	4900/0	490	430	795	390	430	728	510	1050	1005	1100
0 %	R3		590	690	405	500	565	830	835	800	760	895

จากตารางที่ 6 พบว่าการเลี้ยงไก่พื้นเมืองโดยไม่เสริมหญ้าเนเปียร์ในทริทเมนต์ที่ 1 ใช้อาหารทั้งหมดจำนวน 4900 กรัม และเมื่อเสร็จสิ้นการทดลองในทริทเมนต์ที่ 1 มีอาหารสำเร็จรูปเหลือมากที่สุดในสัปดาห์ที่ 7 จำนวน 1250 กรัม คิดเป็นร้อยละ 25.51 ของอาหารเหลือจากการทดลองเลี้ยงไก่พื้นเมือง และมีอาหารเหลือน้อยที่สุดในสัปดาห์ที่ 4 จำนวน 390 กรัม คิดเป็นร้อยละ 7.80 ของอาหารเหลือจากการทดลองเลี้ยงไก่พื้นเมือง การเลี้ยงไก่พื้นเมืองมีอาหารเหลือในการทดลองในทริทเมนต์ที่ 1 เฉลี่ย 2277.8 กรัม

ตารางที่ 7 ปริมาณอาหารเหลือในแต่ละสัปดาห์ของทริทเมนต์ที่ 2

อัตราส่วน อาหารที่ให้/หญ้าเนเปียร์			ปริมาณอาหารที่ไก่พื้นเมืองกินในแต่ละสัปดาห์									
			W1 (กรัม)	W2 (กรัม)	W3 (กรัม)	W4 (กรัม)	W5 (กรัม)	W6 (กรัม)	W7 (กรัม)	W8 (กรัม)	W9 (กรัม)	W10 (กรัม)
	R1		810	485	1120	890	695	1205	960	1120	1110	1120
T2	R2	4900/245	660	455	1425	1090	805	515	1240	1180	1100	1180
5 %	R3		1030	610	1030	620	760	1100	810	945	895	945

จากตารางที่ 7 พบว่าการเลี้ยงไก่พื้นเมืองโดยเสริมหญ้าเนเปียร์ 5 เปอร์เซ็นต์ ในทริทเมนต์ที่ 2 ใช้อาหารทั้งหมดจำนวน 4900 กรัม และเมื่อเสร็จสิ้นการทดลองในทริทเมนต์ที่ 2 มีอาหารสำเร็จรูปเหลือมากที่สุดในสัปดาห์ที่ 3 จำนวน 1425 กรัม คิดเป็นร้อยละ 29.10 ของอาหารเหลือจากการทดลองเลี้ยงไก่พื้นเมือง และมีอาหารเหลือน้อยที่สุดในสัปดาห์ที่ 2 จำนวน 455 กรัม คิดเป็น

ร้อยละ 11.40 ของอาหารเหลือจากการทดลองเลี้ยงไก่พื้นเมือง การเลี้ยงไก่พื้นเมืองมีอาหารเหลือในการทดลองในทรีทเมนต์ที่ 1 เฉลี่ย 2791 กรัม

ตารางที่ 8 ปริมาณอาหารเหลือในแต่ละสัปดาห์ของทรีทเมนต์ที่ 3

อัตราส่วน อาหารที่ให้/หญ้าเนเปียร์			ปริมาณอาหารที่ไก่พื้นเมืองกินในแต่ละสัปดาห์									
			W1 (กรัม)	W2 (กรัม)	W3 (กรัม)	W4 (กรัม)	W5 (กรัม)	W6 (กรัม)	W7 (กรัม)	W8 (กรัม)	W9 (กรัม)	W10 (กรัม)
	R1		700	720	410	440	145	175	130	110	110	140
T3	R2	4900/2450	990	220	100	10	20	0	20	40	40	30
50 %	R3		960	340	30	150	10	50	60	40	0	20

จากตารางที่ 8 พบว่าการเลี้ยงไก่พื้นเมืองโดยเสริมหญ้าเนเปียร์ 50 เปอร์เซ็นต์ในทรีทเมนต์ที่ 3 ใช้อาหารทั้งหมดจำนวน 4900 กรัม และเมื่อเสร็จสิ้นการทดลองในทรีทเมนต์ที่ 3 มีอาหารสำเร็จรูปเหลือมากที่สุดที่สัปดาห์ที่ 1 จำนวน 990 กรัม คิดเป็นร้อยละ 24.75 ของอาหารเหลือจากการทดลองเลี้ยงไก่พื้นเมือง และมีอาหารเหลือน้อยที่สุดในสัปดาห์ที่ 6 และ 9 จำนวน 0 กรัม คิดเป็นร้อยละ 0 ของอาหารเหลือจากการทดลองเลี้ยงไก่พื้นเมือง การเลี้ยงไก่พื้นเมืองมีอาหารเหลือในการทดลองในทรีทเมนต์ที่ 1 เฉลี่ย 621 กรัม

ตารางที่ 9 ปริมาณอาหารเหลือในแต่ละสัปดาห์ของทรีทเมนต์ที่ 4

อัตราส่วน อาหารที่ให้/หญ้าเนเปียร์			ปริมาณอาหารที่ไก่พื้นเมืองกินในแต่ละสัปดาห์									
			W1 (กรัม)	W2 (กรัม)	W3 (กรัม)	W4 (กรัม)	W5 (กรัม)	W6 (กรัม)	W7 (กรัม)	W8 (กรัม)	W9 (กรัม)	W10 (กรัม)
	R1		740	340	80	0	10	0	20	0	10	440
T4	R2	4900/3430	770	0	30	0	10	10	20	10	0	10
70 %	R3		750	250	60	30	20	115	20	20	0	150

จากตารางที่ 9 พบว่าการเลี้ยงไก่พื้นเมืองโดยเสริมหญ้าเนเปียร์ 70 เปอร์เซ็นต์ในทรีทเมนต์ที่ 4 ใช้อาหารทั้งหมดจำนวน 4000 กรัม และเมื่อเสร็จสิ้นการทดลองในทรีทเมนต์ที่ 4 มีอาหารสำเร็จรูปเหลือมากที่สุดที่สัปดาห์ที่ 1 จำนวน 770 กรัม คิดเป็นร้อยละ 19.25 ของอาหารเหลือจากการทดลองเลี้ยงไก่พื้นเมือง และมีอาหารเหลือน้อยที่สุดในสัปดาห์ที่ 2,4,6,8 และ 9 จำนวน 0 กรัม คิดเป็นร้อยละ 0 ของอาหารเหลือจากการทดลองเลี้ยงไก่พื้นเมือง การเลี้ยงไก่พื้นเมืองมีอาหารเหลือในการทดลองในทรีทเมนต์ที่ 4 เฉลี่ย 391.5 กรัม

7.3 ปริมาณน้ำหนักไก่ที่เพิ่มขึ้นในแต่ละสัปดาห์ แสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 10 ปริมาณน้ำหนักไก่ที่เพิ่มขึ้นในแต่ละสัปดาห์ของทรีทเมนต์ที่ 1

อัตราส่วน อาหารที่ให้/ หญ้านาเปียร์			ปริมาณน้ำหนักไก่ที่เพิ่มขึ้นในแต่ละสัปดาห์									
			W1 (กรัม)	W2 (กรัม)	W3 (กรัม)	W4 (กรัม)	W5 (กรัม)	W6 (กรัม)	W7 (กรัม)	W8 (กรัม)	W9 (กรัม)	W10 (กรัม)
	R1		3500	3850	4200	5060	6110	7650	8920	9800	10000	10500
T1	R2	4900/0	3950	4350	4750	5600	6132	7890	8700	10200	11500	11800
0 %	R3		3900	3950	4000	5060	6450	7700	8100	9600	9900	10800

จากตารางที่ 10 พบว่าการเลี้ยงไก่พื้นเมืองโดยไม่เสริมหญ้านาเปียร์ในทรีทเมนต์ที่ 1 ใช้อาหารทั้งหมดจำนวน 4900 กรัม และเมื่อเสร็จสิ้นการทดลองในทรีทเมนต์ที่ 1 ปริมาณน้ำหนักไก่ที่เพิ่มขึ้นมากที่สุดในสัปดาห์ที่ 10 จำนวน 11800 กรัม คิดเป็นร้อยละ 55.20 ของปริมาณน้ำหนักไก่ที่เพิ่มขึ้นในแต่ละสัปดาห์และปริมาณน้ำหนักไก่ที่เพิ่มขึ้นน้อยที่สุดในสัปดาห์ที่ 1 จำนวน 3500 กรัม คิดเป็นร้อยละ 16.40 ของปริมาณน้ำหนักไก่ที่เพิ่มขึ้นในแต่ละสัปดาห์ในการทดลองเลี้ยงไก่พื้นเมือง การเลี้ยงไก่พื้นเมืองมีปริมาณน้ำหนักไก่ที่เพิ่มขึ้นในแต่ละสัปดาห์ในการทดลองในทรีทเมนต์ที่ 1 เฉลี่ย 21392.2 กรัม

ตารางที่ 11 ปริมาณน้ำหนักไก่ที่เพิ่มขึ้นในแต่ละสัปดาห์ของทรีทเมนต์ที่ 2

อัตราส่วน อาหารที่ให้/หญ้านาเปียร์			ปริมาณน้ำหนักไก่ที่เพิ่มขึ้นในแต่ละสัปดาห์									
			W1 (กรัม)	W2 (กรัม)	W3 (กรัม)	W4 (กรัม)	W5 (กรัม)	W6 (กรัม)	W7 (กรัม)	W8 (กรัม)	W9 (กรัม)	W10 (กรัม)
	R1		3400	3750	4100	5010	6260	8700	9220	9300	9500	9800
T2	R2	4900/245	3750	4110	4470	5220	6220	7550	8400	8800	9300	9600
5 %	R3		3750	4050	4350	5380	6250	8480	9000	9700	10050	11000

จากตารางที่ 11 พบว่าการเลี้ยงไก่พื้นเมืองโดยเสริมหญ้านาเปียร์ 5 เปอร์เซ็นต์ในทรีทเมนต์ที่ 2 ใช้อาหารทั้งหมดจำนวน 4900 กรัม และเมื่อเสร็จสิ้นการทดลองในทรีทเมนต์ที่ 2 ปริมาณน้ำหนักไก่ที่เพิ่มขึ้นมากที่สุดในสัปดาห์ที่ 10 จำนวน 11000 กรัม คิดเป็นร้อยละ 52.80 ของปริมาณน้ำหนักไก่ที่เพิ่มขึ้นในแต่ละสัปดาห์และปริมาณน้ำหนักไก่ที่เพิ่มขึ้นน้อยที่สุดในสัปดาห์ที่ 1 จำนวน 3400 กรัม คิดเป็นร้อยละ 16.31 ของปริมาณน้ำหนักไก่ที่เพิ่มขึ้นในแต่ละสัปดาห์ในการทดลองเลี้ยงไก่พื้นเมือง การเลี้ยงไก่พื้นเมืองมีปริมาณน้ำหนักไก่ที่เพิ่มขึ้นในแต่ละสัปดาห์ในการทดลองในทรีทเมนต์ที่ 2 เฉลี่ย 20847 กรัม

ตารางที่ 12 ปริมาณน้ำหนักไก่ที่เพิ่มขึ้นในแต่ละสัปดาห์ของทรีทเมนต์ที่ 3

อัตราส่วน อาหารที่ให้/หญ้าเนเปียร์			ปริมาณน้ำหนักไก่ที่เพิ่มขึ้นในแต่ละสัปดาห์									
			W1 (กรัม)	W2 (กรัม)	W3 (กรัม)	W4 (กรัม)	W5 (กรัม)	W6 (กรัม)	W7 (กรัม)	W8 (กรัม)	W9 (กรัม)	W10 (กรัม)
	R1		4200	4275	4350	5050	5140	6060	8620	8100	8300	8600
T3	R2	4900/2450	3400	3850	4300	4970	5740	7100	8600	9500	10400	10950
50 %	R3		3400	4125	4850	5050	5910	6520	8050	9400	9650	9900

จากตารางที่ 12 พบว่าการเลี้ยงไก่พื้นเมืองโดยเสริมหญ้าเนเปียร์ 50 เปอร์เซ็นต์ในทรีทเมนต์ที่ 3 ใช้อาหารทั้งหมดจำนวน 4900 กรัม และเมื่อเสร็จสิ้นการทดลองในทรีทเมนต์ที่ 3 ปริมาณน้ำหนักไก่ที่เพิ่มขึ้นมากที่สุดในสัปดาห์ที่ 10 จำนวน 10950 กรัม คิดเป็นร้อยละ 55.20 ของปริมาณน้ำหนักไก่ที่เพิ่มขึ้นในแต่ละสัปดาห์และปริมาณน้ำหนักไก่ที่เพิ่มขึ้นน้อยที่สุดในสัปดาห์ที่ 1 จำนวน 3400 กรัม คิดเป็นร้อยละ 17.14 ของปริมาณน้ำหนักไก่ที่เพิ่มขึ้นในแต่ละสัปดาห์ในการทดลองเลี้ยงไก่พื้นเมือง การเลี้ยงไก่พื้นเมืองมีปริมาณน้ำหนักไก่ที่เพิ่มขึ้นในแต่ละสัปดาห์ในการทดลองในทรีทเมนต์ที่ 3 เฉลี่ย 19836 กรัม

ตารางที่ 13 ปริมาณน้ำหนักไก่ที่เพิ่มขึ้นในแต่ละสัปดาห์ของทรีทเมนต์ที่ 4

อัตราส่วน อาหารที่ให้/หญ้าเนเปียร์			ปริมาณน้ำหนักไก่ที่เพิ่มขึ้นในแต่ละสัปดาห์									
			W1 (กรัม)	W2 (กรัม)	W3 (กรัม)	W4 (กรัม)	W5 (กรัม)	W6 (กรัม)	W7 (กรัม)	W8 (กรัม)	W9 (กรัม)	W10 (กรัม)
	R1		4500	4550	4600	4770	5270	5450	5700	8800	9100	9300
T4	R2	4900/3430	3450	3775	4100	4350	4970	5700	6400	7800	8200	8500
70 %	R3		3600	3700	3800	4370	4530	5890	6500	7000	7580	8200

จากตารางที่ 13 พบว่าการเลี้ยงไก่พื้นเมืองโดยเสริมหญ้าเนเปียร์ 70 เปอร์เซ็นต์ในทรีทเมนต์ที่ 4 ใช้อาหารทั้งหมดจำนวน 4000 กรัม และเมื่อเสร็จสิ้นการทดลองในทรีทเมนต์ที่ 4 ปริมาณน้ำหนักไก่ที่เพิ่มขึ้นมากที่สุดในสัปดาห์ที่ 10 จำนวน 9300 กรัม คิดเป็นร้อยละ 53.31 ของปริมาณน้ำหนักไก่ที่เพิ่มขึ้นในแต่ละสัปดาห์และปริมาณน้ำหนักไก่ที่เพิ่มขึ้นน้อยที่สุดในสัปดาห์ที่ 1 จำนวน 3450 กรัม คิดเป็นร้อยละ 19.80 ของปริมาณน้ำหนักไก่ที่เพิ่มขึ้นในแต่ละสัปดาห์ในการทดลองเลี้ยงไก่พื้นเมือง การเลี้ยงไก่พื้นเมืองมีปริมาณน้ำหนักไก่ที่เพิ่มขึ้นในแต่ละสัปดาห์ในการทดลองในทรีทเมนต์ที่ 4 เฉลี่ย 17445.5 กรัม

ตารางที่ 14 ผลของการเสริมหญ้าเนเปียร์ในอาหารไก่พื้นเมืองต่ออัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยต่อวัน

อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อ (ADG)						
สัปดาห์ที่ทำการทดลอง	0 เปอร์เซ็นต์	5 เปอร์เซ็นต์	50 เปอร์เซ็นต์	70 เปอร์เซ็นต์	F-test	C.V (เปอร์เซ็นต์)
สัปดาห์ที่ 1	48.1	38.09	59.52	22.62	0.87ns	68.9
สัปดาห์ที่ 2	48.1	38.09	59.52	22.62	0.87ns	68.9
สัปดาห์ที่ 3	74.76a	69.37a	64.60a	30.80b	5.47*	24.52
สัปดาห์ที่ 4	92.86ab	96.67a	86.91ab	68.81b	2.71*	15.03
สัปดาห์ที่ 5	93.21a	87.40a	68.93ab	36.07b	5.99*	25.48
สัปดาห์ที่ 6	94.98	96.03	93.12	70.11	2.12ns	16.59
สัปดาห์ที่ 7	131.71a	113.24ab	82.66bc	36.07c	8.65*	21.64
สัปดาห์ที่ 8	124.80a	114.10a	113.30a	56.00b	10.98*	15.95
สัปดาห์ที่ 9	100.60a	110.42a	102.98ab	71.73b	3.99*	22.59
สัปดาห์ที่ 10	133.33ab	134.3a	112.72ab	80.61b	3.06*	14.57

หมายเหตุ : อักษรที่แตกต่างกัน (a,b,c) ในแต่ละแถวมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

7.4 อัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยต่อวัน (ADG)

ผลของการเสริมหญ้าเนเปียร์ในอาหารไก่พื้นเมือง พบว่า ในสัปดาห์ที่ 10 มีอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยต่อวันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) โดยการเสริมหญ้าเนเปียร์ที่ระดับ 5 เปอร์เซ็นต์ มีอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยเท่ากับ 134.30 กรัม/ตัว/วัน ซึ่งมากกว่าเสริมหญ้าเนเปียร์ที่ระดับ 0 เปอร์เซ็นต์ และ 50 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมีอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยเท่ากับ 133.33 และ 112.72 กรัม/ตัว/วัน ตามลำดับ ในขณะที่สัปดาห์ที่ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 และ 9 การเสริมหญ้าเนเปียร์ที่ระดับ 0 เปอร์เซ็นต์ 5 เปอร์เซ็นต์ 50 เปอร์เซ็นต์ และ 70 เปอร์เซ็นต์ ในอาหารไก่พื้นเมืองมีอัตราการเจริญเติบโตแต่ละสัปดาห์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) ดังตารางที่ 14

ตารางที่ 15 ผลของการเสริมหญ้าเนเปียร์ในอาหารไก่พื้นเมืองต่ออัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อ

อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อ (FCR)						
สัปดาห์ที่ทำการทดลอง	0 เปอร์เซ็นต์	5 เปอร์เซ็นต์	50 เปอร์เซ็นต์	70 เปอร์เซ็นต์	F-test	C.V (เปอร์เซ็นต์)
สัปดาห์ที่ 1	1.62	3.89	2.59	5.51	0.71ns	101.45
สัปดาห์ที่ 2	0.81	2.23	1.82	3.69	0.88ns	103.01
สัปดาห์ที่ 3	0.39a	0.37a	0.56ab	1.43b	2.75*	75.3

ตารางที่ 15 (ต่อ)

อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อ (FCR)						
สัปดาห์ที่ทำการทดลอง	0 เปอร์เซ็นต์	5 เปอร์เซ็นต์	50 เปอร์เซ็นต์	70 เปอร์เซ็นต์	F-test	C.V (เปอร์เซ็นต์)
สัปดาห์ที่ 4	0.22a	0.25a	0.42a	0.77b	5.97*	42.24
สัปดาห์ที่ 5	0.13a	0.15a	0.26ab	0.45b	3.58*	40
สัปดาห์ที่ 6	0.11a	0.11a	0.14a	0.35b	3.99*	55.55
สัปดาห์ที่ 7	0.09a	0.09a	0.14ab	0.18b	8.82*	26.35
สัปดาห์ที่ 8	0.11a	0.08a	0.13a	0.18b	6.97*	26.35
สัปดาห์ที่ 9	0.09a	0.09a	0.13ab	0.16b	6.60*	0
สัปดาห์ที่ 10	0.09a	0.08a	0.12b	0.14b	7.32*	0

หมายเหตุ : อักษรที่แตกต่างกัน (a,b,c) ในแต่ละแถวมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

7.5 อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อ (FCR)

ผลของการเสริมหญ้าเนเปียร์ในอาหารไก่พื้นเมืองพบว่า ในสัปดาห์ที่ 10 มีอัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) โดยการเสริมหญ้าเนเปียร์ที่ระดับ 5 เปอร์เซ็นต์ มีอัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อเฉลี่ยเท่ากับ 0.08 กรัม/ตัว/วัน รองลงมาคือ การให้หญ้าเนเปียร์ที่ระดับ 0 เปอร์เซ็นต์ และ 50 เปอร์เซ็นต์ มีอัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อเฉลี่ยเท่ากับ 0.09 และ 0.12 กรัม/ตัว/วัน ส่วนในสัปดาห์ที่ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 และ 9 การเสริมหญ้าเนเปียร์ที่ระดับ 0 เปอร์เซ็นต์ 5 เปอร์เซ็นต์ 50 เปอร์เซ็นต์ และ 70 เปอร์เซ็นต์ ในอาหารไก่พื้นเมือง มีอัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อแต่ละสัปดาห์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) ดังตารางที่ 15

8. อภิปรายผล

จากการศึกษาผลของการเสริมหญ้าเนเปียร์ในอาหารไก่พื้นเมือง มีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

8.1 อัตราส่วนผสมของหญ้าเนเปียร์ ในการผสมอาหารสำเร็จรูปเพื่อใช้ในเลี้ยงไก่พื้นเมืองพบว่า ในทรีทเมนต์ที่ 1 - 4 มีอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยต่อวันในทรีทเมนต์ที่ 2 ในสัปดาห์ที่ 10 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) โดยการเสริมหญ้าเนเปียร์ที่ระดับ 5 เปอร์เซ็นต์ มากกว่าการเสริมหญ้าเนเปียร์ที่ระดับ 0 เปอร์เซ็นต์ 50 เปอร์เซ็นต์ และ 70 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รักชิตา สัตย์ชาพงษ์ และคณะ (2558 : บทคัดย่อ) ผลการใช้หญ้าเนเปียร์ปากช่อง 1 ต่อสมรรถภาพการผลิตในไก่ไทยละโว้พบว่า ผลการใช้หญ้าเนเปียร์ปากช่อง 1 ต่อสมรรถภาพการผลิตในไก่ไทยละโว้พบว่า ระดับของการเสริมหญ้าเนเปียร์ที่แนะนำในการใช้เพื่อเลี้ยงไก่ไทยละโว้ตลอดอายุการเลี้ยงอยู่ที่ 10 เปอร์เซ็นต์ โดยไม่มีผลต่ออัตราการเจริญเติบโต

วารสารวิชาการเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม 2561 - สิงหาคม 2561

ปริมาณการกินได้ อัตราการแลกเนื้อ อัตราการเลี้ยงรอด และดัชนีการผลิตของไก่ไทยละโว้มากกว่า การเสริมหญ้าเนเปียร์ในอาหารที่ระดับ 5 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p>0.05$) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฐิติมา หมั่นอักษร (2560 : บทคัดย่อ) การใช้ไขมันชั้น ในอาหารไก่เนื้อพบว่า การใช้ไขมันชั้นผงในระดับ 0.4 - 0.75 เปอร์เซ็นต์ ของสูตรอาหารทำให้ สมรรถนะการผลิตและลักษณะซากของไก่เนื้อดีขึ้น

8.2 น้ำหนักของไก่พื้นเมืองโดยมีอัตราส่วนผสมของหญ้าเนเปียร์ในอาหารสำเร็จรูปที่ แตกต่างกัน พบว่า ในทริทเมนต์ที่ 1 - 4 มีอัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อในทริทเมนต์ที่ 2 ใน สัปดาห์ที่ 10 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) โดยการเสริมหญ้าเนเปียร์ที่ ระดับ 5 เปอร์เซ็นต์ มีอัตราการเปลี่ยนอาหาร เป็นเนื้อมากกว่าการเสริมหญ้าเนเปียร์ที่ระดับ 0 เปอร์เซ็นต์ 50 เปอร์เซ็นต์ และ 70 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรรณี ดวงมะลิ (2557 : บทคัดย่อ) ผลของการเสริมไขมันชั้นและพริกป่นต่อสมรรถภาพการผลิตในไก่เนื้อ พบว่า การเสริมไขมันชั้นและพริกป่นไม่ได้ทำให้ สมรรถภาพการผลิตดีขึ้นกว่าการไม่เสริมอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ ($P>0.05$) ในทุกด้านยกเว้นในช่วงอายุ 1 - 14 วัน ที่พบว่าการเสริมพริกป่นในสูตร อาหารทำให้ปริมาณอาหารที่กินและประสิทธิภาพการใช้อาหารสูงกว่าการไม่เสริมพริกป่น อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กรรณิกา มะสิการะเต และคณะ (2555 : บทคัดย่อ) การเสริมไบหมอน ต่อสมรรถภาพการเจริญเติบโต ระดับคอเลสเทอรอล ไตรกลีเซอไรด์ และคุณภาพซากไกสามสายเลือดพบว่า การเสริมไบหมอนที่ระดับต่าง ๆ มีผลทำให้อัตราการ เจริญเติบโตอัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อ เปอร์เซ็นต์ซาก คอเลสเทอรอล และไตรกลีเซอไรด์ไม่ แตกต่างกันทางสถิติ ($P>0.05$) จากการทดลองสรุปได้ว่าการใช้ไบหมอนแห้งบดในสูตรอาหารไกสาม สายเลือดที่ระดับต่างไม่มีผลต่อสมรรถภาพการผลิต แต่ระดับการเสริมไบหมอนที่ระดับร้อยละ 2 มีผล ต่อระดับคอเลสเทอรอลในซีรัมในไกสามสายเลือด

9. ข้อเสนอแนะ

9.1 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

9.1.1 ในการทดลองเลี้ยงไก่พื้นเมือง ควรพัฒนาและปรับปรุงด้านสภาพการเลี้ยง โรงเรือนให้ถูกสุขลักษณะ มีการทำวัคซีนป้องกันโรค มีการจัดการดูแลไก่อย่างเหมาะสม

9.1.2 ในการทดลองเลี้ยงไก่พื้นเมือง ควรทำการการกลับแกลบที่ใช้รองพื้นในกรงไก่ ทุก ๆ สัปดาห์ หรือผู้เลี้ยงเห็นว่าแกลบเปียก

9.1.3 ในการนำหญ้าเนเปียร์สับมาใช้ในการทดลองควรนำหญ้าเนเปียร์สับที่มีการสับวัน ต่อวันมาใช้ เพราะจะมีความสดใหม่ น่ากินกว่าสับไว้ล่วงหน้า 1 วัน

9.1.4 ควรมีอ่างน้ำยาฆ่าเชื้อโรคตรงบริเวณประตูทางเข้า - ออก สำหรับจุ่มเท้าเพื่อฆ่า เชื้อโรคก่อนเข้าและออกจากพื้นที่เลี้ยงไก่

9.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

9.2.1 ในวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาการเสริมหญ้าเนเปียร์ในระดับที่ใกล้เคียงกันมากกว่านี้ เช่น 0 เปอร์เซ็นต์ 5 เปอร์เซ็นต์ 10 เปอร์เซ็นต์ และ 15 เปอร์เซ็นต์ เพราะจะทำให้งานวิจัย มีประสิทธิภาพมากขึ้น

9.2.2 ควรมีการศึกษาการใช้พืชอาหารสัตว์หรืออาหารหยาดอื่น ๆ สำหรับเลี้ยงไก่พื้นเมืองเพื่อเป็นแนวทางในการใช้พืชอาหารสัตว์อื่น ๆ และช่วยลดต้นทุนในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง

9.2.3 ควรทำการทดลองซ้ำเพื่อหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการเจริญเติบโตของไก่พื้นเมืองว่าการทดลองเสริมหญ้าเนเปียร์ในอาหารสำเร็จรูปมีผลต่อการเจริญเติบโตของไก่พื้นเมือง โดยใช้ไก่พื้นเมืองในการทดลองมากขึ้นและทดลองในพื้นที่ที่มีสภาพการเลี้ยงที่ต่างกัน

10. เอกสารอ้างอิง

- กรรณิกา มะสีการะเต และคณะ. (2555). การเสริมใบหม่อนต่อสมรรถภาพการเจริญเติบโตระดับคอเลสเตอรอล ไตรกลีเซอไรด์ และคุณภาพซากไกสามสายเลือด. คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์. บุรีรัมย์.
- เกตุแก้ว แสงสุวรรณ. (2558). ผลการเสริมบอระเพ็ดต่อสมรรถภาพการผลิตของไก่กระตง. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช. นครศรีธรรมราช.
- ไกรลาส เขียวทอง และคณะ. (2556). คู่มือการปลูกหญ้าเนเปียร์ปากช่อง 1. นครราชสีมา : ศูนย์บริการข้อมูลโครงการศึกษา วิจัยต้นแบบวิสาหกิจชุมชนพลังงานสีเขียวจากพืชพลังงาน(ก๊าซชีวภาพจากพืชพลังงาน) (One Stop Service). . .
- ฐิติมา หมั่นอักษร. (2560). การใช้ขมิ้นชันในอาหารไก่เนื้อ. คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช. นครศรีธรรมราช.
- ณัฐวุฒิ สีดาคำ. (2560). ผลของการเสริมบอระเพ็ดในอาหารไก่ต่อการเจริญเจริญเติบโตของไก่พื้นเมืองลูกผสม. ปัญหาพิเศษ. คณะเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์. สุรินทร์.
- บงกช นพผล และคณะ. (2546). การเสริมตะไคร้ผงในอาหารต่อการเจริญเติบโตของไก่พื้นเมืองลูกผสม. คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ขอนแก่น.
- ปราโมทย์ ธนสวัสดิ์. 2558. คู่มือไก่พื้นเมือง. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : เกษตรสยามบุ๊คส์, พรธณี ดวงมะลิ. (2557). ผลของการเสริมขมิ้นชันและพริกป่นต่อสมรรถภาพการผลิตในไก่เนื้อ. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา. มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา. สงขลา.
- ภาณุ อินทฤทธิ์ และ รัตนา นึกเร็ว. (2561). การศึกษาการใช้หญ้าเนเปียร์หมัก ปากช่อง 1 ในอาหารเปิดเทศ. สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดจันทบุรี. จันทบุรี.
- รักษิณา สัตย์ชาพงษ์ และคณะ. (2558). ผลการใช้หญ้าเนเปียร์ปากช่อง 1 ต่อสมรรถภาพการผลิตในไก่ไทยละโว้. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. ลพบุรี.